

Nr 340.

Godkänd av första kammaren den 9 juni 1944.

Godkänd av andra kammaren den 9 juni 1944.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ändrade bestämmelser om ersättning för flyttningskostnad åt befattningshavare i statens tjänst, jämte i ämnet väckt motion.

(Statsutskottets utlåtande nr 142.)

Till Konungen.

I propositionen nr 85 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 28 januari 1944, föreslagit riksdagen att dels godkänna vid propositionen fogade förslag till kungörelser om ändrad lydelse av 24 § civila avlöningsreglementet den 4 januari 1939 (nr 8), 31 § militära avlöningsreglementet den 15 juni 1939 (nr 275) samt 26 § 4 mom. manskapsavlöningsreglementet den 21 juni 1940 (nr 652), dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i huvudsaklig överensstämmelse med vad föredragande departementschefen i sagda protokoll förordat, meddela bestämmelser om rätt till flyttningsersättning för befattningshavare i statens tjänst.

I samband med Kungl. Maj:ts förevarande förslag har riksdagen till behandling förehaft motionen II: 443, vari bland annat hemställts om uttalande från riksdagens sida, att generell rätt till flyttningsersättning enligt samma grunder, som gälla för ordinarie befattningshavare, även framdeles bör tillkomma extra och tillfälliga befattningshavare, arvdestjänstemän och arbetarpersonal i statens tjänst vid övergång till extra ordinarie eller ordinarie befattning, samt att bestämmelser böra utfärdas om beredande av ersättning åt pensionerade befattningshavare vid flyttning från stationeringsort, där de efter avskedstagandet ej kunna bo kvar.

Riksdagen har funnit praktiska skäl tala för den av Kungl. Maj:t föreslagna ordningen för meddelande av bestämmelser om flyttningsersättning. För en framtida ändring av ifrågavarande bestämmelser kommer riksdagens medverkan enligt denna ordning att krävas, förutom i samma utsträckning som hittills, även till den del bestämmelserna motsvara föreskrifter, vilka nu återfinnas i civila och militära icke-ordinariereglementena. Riksdagen har med hänsyn härtill funnit sig kunna godkänna de föreslagna ändringarna i civila och militära avlöningsreglementena samt manskapsavlöningsreglementet.

Kungl. Maj:t har föreslagit, att generell rätt till flyttningsersättning ej längre skall tillkomma extra eller tillfälliga befattningshavare, arvdestjänstemän eller arbetarpersonal i statens tjänst vid övergång till ordinarie eller extra ordinarie befattning. Det förutsättes dock, att Kungl. Maj:t skall i detta avseende äga medgiva undantag, där omständigheterna i särskilt flyttningsfall eller förhållandena inom viss förvaltningsgren göra detta motiverat. Beträffande dessa

undantag har departementschefen framhållit, att en viss försiktighet emellertid torde få iakttagas, om ej syftet med inskränkningen i den generella ersättningsrätten skall förfelas.

Riksdagen vill icke förneka, att den generella rätten till flyttningersättning i berörda fall av besparingshänsyn bör kunna inskränkas i vad gäller befattningshavare, som förut endast en kortare tid innehåft statsanställning. Svårigheter föreligga dock att finna en allmän bestämmelse av dylik innebörd, som ger tillfredsställande resultat inom alla de områden av statsförvaltningen, där den är avsedd att tillämpas. I anledning härav torde den av Kungl. Maj:t föreslagna inskränkningen i förhållande till vad som nu gäller böra godtagas under förutsättning att vissa ganska vidsträckta undantag medgivass. Riksdagen syftar här på befattningshavare, vilkas anställning icke är avsedd att vara tillfällig och ej heller att enligt normal befordringsgång meritera till extra ordinarie eller ordinarie tjänst. I sådana fall — och detta gäller i främsta rummet stora grupper pensionsberättigade kollektivavtalsanställda arbetare — synes den nuvarande rätten till flyttningersättning böra bibehållas. Ett undantagande av arbetarpersonalen från rätten till flyttningersättning vid befordran till extra ordinarie eller ordinarie tjänst skulle te sig särskilt olämpligt därest — såsom för vissa grupper är fallet — rätt till flyttningersättning på grund av kollektivavtalet är förenad med den tjänst, från vilken sådan befordran kan äga rum. Vid här ifrågavarande undantagsmedgivanden synas ersättningsgrunderna böra vara desamma som för den extra ordinarie och ordinarie personalen.

I övrigt har riksdagen ej funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag.

Under återopande av vad sålunda anförts får riksdagen anmäla, att riksdagen med bifall till Kungl. Maj:ts förslag *dels* godkänt vid propositionen nr 85 fogade förslag till kungörelser om ändrad lydelse av 24 § civila avlöningsreglementet, 31 § militära avlöningsreglementet samt 26 § 4 mom. manskapsavlöningsreglementet, *dels ock* bemyndigat Kungl. Maj:t att i huvudsaklig enlighet med vad riksdagen angivit meddela bestämmelser om rätt till flyttningersättning för befattningshavare i statens tjänst.

Stockholm den 9 juni 1944.

Med undersåtlig vördnad.
